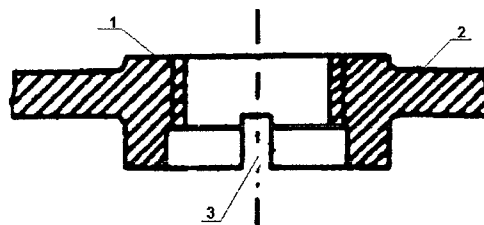

- b) $\pm 1\%$ pojemności nominalnej, lecz nie mniej niż $\pm 0,15$ l — dla beczki drewnianej;
- 2) przy legalizacji ponownej:
- a) $\pm 1\%$ pojemności nominalnej, lecz nie mniej niż $\pm 0,2$ l — dla beczki metalowej lub z tworzywa sztucznego,
- b) $\pm 4\%$ pojemności nominalnej — dla beczki drewnianej o pojemności nominalnej 5 l,
- c) $\pm 0,3$ l — dla beczki drewnianej o pojemności nominalnej ponad 5 l do 15 l,
- d) $\pm 1,0$ l — dla beczki drewnianej o pojemności nominalnej ponad 15 l do 60 l,
- e) $\pm 1,5$ l — dla beczki drewnianej o pojemności nominalnej ponad 60 l do 75 l,
- f) $\pm 2\%$ pojemności nominalnej — dla beczki drewnianej o pojemności nominalnej ponad 75 l.
- § 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:
J. Hausner

Załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 września 2003 r. (poz. 1744)

KSZTAŁT GNIAZDA KORKA OTWORU WLEWOWEGO

1 — gniazdo korka, 2 — ścianka beczki, 3 — wykrój we wzmocnieniu otworu wlewowego.

1745

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI, PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 30 września 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników podczas pracy²⁾

Na podstawie art. 237¹⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie użytkowania maszyn przez pracowników pod-

¹⁾ Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia Dyrektywy 2001/45/EWG zmieniającej Dyrektywę 89/655/EWG w sprawie minimalnych wymagań ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w stosunku do sprzętu używanego przez pracowników w miejscu pracy (Dz. U. WE L 195 z 19.7.2001, str. 46).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 166, poz. 1608.

czas pracy (Dz. U. Nr 191, poz. 1596) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) „maszynie” — należy przez to rozumieć wszelkie maszyny i inne urządzenia techniczne, narzędzia oraz instalacje użytkowane podczas pracy, a także sprzęt do tymczasowej pracy na wysokości, w szczególności drabiny i rusztowania;”;

2) po § 8 dodaje się § 8a—8e w brzmieniu:

„§ 8a. 1. Jeżeli tymczasowa praca na wysokości nie może być wykonana w sposób bezpieczny i zgodnie z warunkami ergonomicznymi z odpowiedniej powierzchni, wówczas:

- 1) należy dokonać wyboru odpowiedniego sprzętu roboczego, który zapewni bezpieczne warunki pracy;
- 2) należy zapewnić pierwszeństwo stosowania środków ochrony zbiorowej nad środkami ochrony indywidualnej;
- 3) parametry sprzętu, o którym mowa w pkt 1, muszą być dostosowane do charakteru wykonywanej pracy, dających się przewidzieć obciążeń oraz zapewniać bezpieczne przemieszczanie się pracowników;
- 4) należy dokonać wyboru najbardziej odpowiednich środków umożliwiających bezpieczny dostęp do miejsc tymczasowej pracy na wysokości, stosownie do różnicy wysokości i częstotści jej pokonywania oraz czasu trwania użytkowania tych środków;
- 5) wybrany sprzęt roboczy, w tym środki, o których mowa w pkt 4, powinny umożliwiać ewakuację pracowników w przypadku wystąpienia niebezpieczeństwa;
- 6) przejście między środkami umożliwiającymi bezpieczny dostęp do miejsc tymczasowej pracy na wysokości i platformami, pomostami lub kładkami w obu ich kierunkach nie może stwarzać dla pracowników dodatkowego ryzyka upadku.

2. Tymczasowa praca na wysokości może być wykonywana tylko wtedy, gdy warunki pogodowe nie zagrażają bezpieczeństwu i zdrowiu pracowników.

3. Uwzględniając wyniki oceny ryzyka dla bezpieczeństwa i zdrowia pracowników oraz w szczególności czas trwania pracy, a także uwarunkowania ergonomiczne występujące przy zastosowaniu wejść z wykorzystaniem lin i sprzętu do ustalania pozycji pracownika podczas pracy, należy zapewnić pracownikom siedziska z odpowiednim wyposażeniem.

4. W zależności od rodzaju sprzętu roboczego, który zapewni bezpieczne warunki pracy, należy zastosować:

- 1) właściwe środki mające na celu zminimalizowanie ryzyka pracowników, związanego ze stosowaniem tego sprzętu;
- 2) jeśli to konieczne, odpowiednie rozwiązania w celu zainstalowania zabezpieczeń zapobiegających upadkom pracowników wykonujących pracę na wysokości.

5. Zastosowane środki i rozwiązania, o których mowa w ust. 4, muszą być na tyle skuteczne, aby zapobiec upadkowi i obrażeniom pracownika wykonującego pracę na wysokości.

6. Wejścia z wykorzystaniem lin i sprzętu do ustalania pozycji pracownika podczas pracy mogą być stosowane tylko w warunkach, gdzie ocena ryzyka wskazuje, że praca może być wykonywana bezpiecznie i stosowanie innego, bezpieczniejszego sprzętu roboczego nie jest uzasadnione.

7. Środki ochrony zbiorowej zapobiegające upadkom mogą mieć przerwy jedynie w miejscach wejścia lub zejścia z drabin lub schodów.

8. Gdy wykonanie szczególnego zadania wymaga czasowego usunięcia środka ochrony zbiorowej zapobiegającego upadkom, wówczas:

- 1) muszą zostać zastosowane zastępcze, skuteczne środki ochronne;
- 2) zadanie nie może być realizowane, dopóki takie środki nie zostaną zastosowane;
- 3) natychmiast po całkowitym lub częściowym zakończeniu danego zadania środki ochrony zbiorowej zapobiegające upadkom muszą zostać ponownie zainstalowane.

§ 8b. 1. Do pracy na wysokości mogą być wykorzystywane drabiny jako stanowiska robocze, jedynie w warunkach, w których, biorąc pod uwagę wymagania określone w § 8a ust. 1, wykorzystanie innego, bardziej bezpiecznego sprzętu roboczego nie jest uzasadnione z powodu niskiego poziomu ryzyka i krótkotrwałego ich wykorzystania albo istniejących okoliczności, których pracodawca nie może zmienić.

2. Drabiny:

- 1) muszą być tak ustawione, aby zapewnić ich stateczność w trakcie użytkowania;

- 2) przenośne muszą opierać się na stabilnym, trwałym, posiadającym odpowiednie wymiary, nieruchomym podłożu w taki sposób, aby szczeble pozostawały w pozycji poziomej oraz były zabezpieczone przed przemieszczaniem, zanim będą użytkowane;
 - 3) zawieszane muszą być zaczepione w bezpieczny sposób, tak aby zapobiec, z wyjątkiem drabin linowych, ich przemieszczaniu lub bujaniu;
 - 4) używane jako środki dostępu muszą być dostatecznie długie, tak aby wystarczająco wystawały ponad platformę dostępu, chyba że zostały zastosowane inne środki zapewniające pewne uchwycenie poręczy;
 - 5) wieloczęściowe łączone lub wysuwane muszą być używane w taki sposób, aby zapobiec przemieszczaniu się ich różnych części względem siebie;
 - 6) przejezdne przed ich użyciem muszą być pewnie unieruchomione.
3. Drabiny muszą być używane w taki sposób, aby:
- 1) przez cały czas była zapewniona możliwość bezpiecznego uchwycenia poręczy i wsparcia pracowników;
 - 2) w szczególności, jeśli ładunek ma zostać ręcznie przeniesiony na drabinie, nie może to przeszkadzać pracownikowi w bezpiecznym trzymaniu się poręczy.
4. Przenośne drabiny muszą być zabezpieczone przed przemieszczaniem się w trakcie ich użytkowania za pomocą urządzeń przeciwpoślizgowych przy górnych lub dolnych końcach podłużnic albo poprzez inne rozwiązania o równoważnej skuteczności.
- § 8c. 1. W przypadku rusztowań, gdy ich dokumentacja zawierająca obliczenia dla wybranego rusztowania nie jest dostępna lub dokumentacja ta nie obejmuje zastosowanej konstrukcji rusztowania, należy wykonać obliczenia dotyczące ich wytrzymałości i stateczności, chyba że rusztowania są montowane zgodnie z ogólnie uznawanym standardem ich montażu.
2. W zależności od złożoności danego rusztowania:
- 1) plan jego montażu, użytkowania i demontażu musi zostać opracowany przez kompetentną osobę;
 - 2) plan, o którym mowa w pkt 1, może mieć formę standardowej instrukcji, uzupełnionej elementami odnoszącymi się do specjalistycznych szczegółów danego rusztowania.
3. Elementy nośne rusztowania muszą być zabezpieczone przed poślizgiem poprzez przytwierdzenie ich do powierzchni nośnej albo muszą posiadać urządzenia przeciwpoślizgowe lub być zabezpieczone za pomocą innych środków o równoważnej skuteczności działania, powierzchnia nośna zaś musi mieć wystarczającą nośność.
4. Należy zapewnić stateczność rusztowania.
5. Rusztowania przejezdne muszą być zabezpieczone odpowiednimi środkami uniemożliwiającymi przypadkowe ich przemieszczenie się w trakcie pracy na wysokości.
6. W przypadku gdy elementy rusztowania nie są gotowe do użytkowania, w szczególności podczas ich składania, demontażu lub zmiany, muszą być:
- 1) oznaczone znakami ostrzegawczymi, zgodnie z wymaganiami określonymi w odrębnych przepisach, oraz
 - 2) odpowiednio odgraniczone za pomocą środków uniemożliwiających dostęp do strefy niebezpiecznej określonej w odrębnych przepisach.
7. Rusztowania mogą być montowane, demontowane lub istotnie zmieniane tylko pod nadzorem i przez osoby posiadające uprawnienia określone w odrębnych przepisach.
8. Osoba nadzorująca i pracownicy montujący, demontujący lub istotnie zmieniający rusztowania muszą mieć udostępniony plan montażu i demontażu określony w ust. 2 pkt 1, włącznie z zawartymi w nim instrukcjami.
- § 8d. 1. Wymiary, kształt oraz układ pomostów rusztowania muszą:
- 1) być dostosowane do charakteru wykonywanej pracy i przenoszonego ciężaru;
 - 2) zapewniać bezpieczną pracę i bezpieczne przejście.
2. Pomosty rusztowania muszą być zmontowane w taki sposób, aby:
- 1) ich elementy nie mogły się poruszać w trakcie użytkowania;
 - 2) występujące przerwy między elementami pomostów i pionowymi środkami ochrony zbiorowej zapobiegającymi upadkom były bezpieczne.
- § 8e. 1. Korzystanie z wejść wykonywanych z wykorzystaniem lin oraz sprzęt do ustalania pozycji pracownika muszą być zgodne z następującymi warunkami:
- 1) system wejścia z wykorzystaniem lin oraz sprzęt do ustalania pozycji pra-

- ownika powinny składać się co najmniej z dwóch oddzielnie zakotwiczonych lin:
- a) jednej jako drogi wejścia, zejścia i podtrzymującej — lina robocza,
 - b) drugiej jako ubezpieczającej — lina bezpieczeństwa;
- 2) pracownicy muszą być wyposażeni i używać odpowiednią uprząż oraz być przyłączeni za jej pomocą do liny bezpieczeństwa;
 - 3) lina robocza musi:
 - a) być wyposażona w bezpieczne środki wejścia i zejścia i
 - b) mieć samoblokujący się system zapobiegający upadkowi pracownika w przypadku utraty przez niego kontroli nad swoimi ruchami;
 - 4) lina bezpieczeństwa musi być wyposażona w ruchomy system zabezpieczenia pracownika przed upadkiem, który podąża za jego ruchami;
 - 5) narzędzia i inne akcesoria używane przez pracownika muszą być mocno przytwierdzone do jego uprząży lub siedziska albo w inny odpowiedni sposób;
 - 6) praca musi być odpowiednio zaplanowana i nadzorowana, tak aby możliwe

było natychmiastowe udzielenie pomocy pracownikowi w przypadku grożącego mu niebezpieczeństwa;

- 7) pracownicy powinni być odpowiednio przeszkoleni, szczególnie w zakresie wykonywanych czynności, w tym procedur ratunkowych.

2. W szczególnych przypadkach, gdy z oceny ryzyka wynika, że użycie drugiej liny spowodowałoby pracę bardziej niebezpieczną, użycie pojedynczej liny może być dopuszczalne, jeżeli zostały przedsięwzięte odpowiednie środki zapewniające bezpieczeństwo.”.

§ 2. Sprzęt do tymczasowej pracy na wysokości powinien być do dnia 1 lipca 2006 r. dostosowany do wymagań określonych w § 8a—8e rozporządzenia wymienionego w § 1.

§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:

J. Hausner

1746

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 30 września 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu Transportowemu Dozorowi Technicznemu

Na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorcze technicznym (Dz. U. Nr 122, poz. 1321 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 marca 2001 r. w sprawie nadania statutu Transportowemu Dozorowi Technicznemu (Dz. U. Nr 16, poz. 184) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. TDT kieruje Dyrektor TDT, zwany dalej „Dyrektorem”, który wykonuje swoje zadania przy pomocy zastępców, kierowników wydziałów i kierowników oddziałów terenowych.”;

- 2) w § 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) następujące komórki organizacyjne oraz wyodrębnione stanowiska:

- a) Wydział Techniki,
- b) Wydział Certyfikacji i Współpracy Międzynarodowej,
- c) Wydział Ekonomiczno-Finansowy,
- d) Wydział Administracyjny i Zamówień Publicznych,
- e) Wydział Marketingu,
- f) Stanowisko do Spraw Osobowych,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359).